

26. I 77.

503 (1-2) 718; 125 (2-3) 94 (2-3)

Apust. darbs II nod.

Mat. 28. nod.

Ar ģēmones
priekšmetu

Šie vārdi satur kristietības trīsvienības formulu un
vienmēr tiek lietoti pie kristīgā sakramenta.

Šādiem pamanīšiem pie tā, ka kristīgais sakraments tiek
pasniegts.

Kristīgais sakraments ir pirmās cilvēciskās dzīvē. Ar to
lāvas kristīgā cilvēciskās dzīves gājums, vai cilvēcis to saņem
kā bērns vai pieaugušais cilvēcis. Būtiskais ir tas, ka
ar sakramenta saņemšanu mēs esam atdoti jaunai
dzīvei un iecelti kristīgo pulkā - tā ir pirmā saite
ar Ekleziju. Tas ir iedziļināts garva dabojums un tā
jaunpiedzimusi mēs tālām jaunam dzīvi.

Kristus sakraments ir sakraments ar kuru mēs sa-
ņemam Svētā gara dāvanu. Ap. Pāvils saka:
"Tāpat kristīti un saņemiet Sv. Gara dāvanas."

Sakramenta elements ir vienuvārds - ūdens ar kuru
tiek aplacīts, vai kurā tiek iekrāvēts kristīgais
Īpašs veids nav ierasts. Nav svarīgs ūdens da-
bajums, bet tīrums un daudzums.

Kristības sakramentu var ieguņst katrs kristīgs
cilvēks svarīgā gadījumā kā, piemēram, naves turumā.

Trīsvienīgā Dieva vārds kristīti ūdeni no ūdens
cilvēkiem (pirmā ilmonēstiem - mājājam dēvētiem, lai
Eklezija pilsētā izestu mūžīgā dzīvē.

Ko mēs ņemam sauc par kristību?

Ūdens ir elements ar ko notiek kristība un tas-

nenīgā Dieva vārdā es kristīju...
 Ko patīdī kristība? Gaisiņš no ūdens un siltā ūdens,
 kas tie... Dievam Jēzūkam līdz tāft kristīšanai
 un celties jaunam cilvēkam...

Garšls sava: "Caur kristību mēs esam atbrīvoti (Rom. 6.12)
 Jēsu tie mīļāvēsi.

Kā notiek kristīšana draudzē?

Sacraaments būtisks, kas kristīšanas situācija ir
 absolūti nepieciešams, ir sacraaments
 cerības un siltības un kā beidzams, pamācības
 cilvēka pulis, kā kristīšanas tāms un visam elāt.
 Šī otrā puse var būt ļoti daudzveidīga - tā notiek
 maldināt.

1

Es tevi (vārds) kristīju Dieva, Tēva, Dēla un Sv. Gara
 vārdā. Apilacina ar ūdeni vai kredo kristīšanas tajā.

Senajā kristīgā Baguicā, kur kristīja pieaugu-
 šos prastā iekārtošiem. Tā izpaudās kā pirmajā
 dienā, kad ļaužu pulis sapulcējās iekārtošiem Dieva
 jēlāstiem, Apustuļi Giteis tiem laipā: "Jūs jātup
 kristīties, lai Sv. Gars pār jums nāc." Tāz kristī-
 tās zems cilvēks. Apustuļu darbs sākās par
 Filipu, kas kristīja eklezijas valstīsim. Koncilija
 namā bija iekārtošanās laipā tā, ka siltā pē
 Pēterā, kas ievēdja visiem kristī par kristī. Vis
 namā laipā kristī. Tāda kristīšana ir notikusi
 arī vēlāk, kad cilvēki lasīja kristī, no atkā
 nepazīna. Vēlāk tiešām kristīgo ievēdja,
 un tad tos kristīja pē kristīgās Baguicās
 situācijā. Vēl vēlāk ievēdja mazo kristīšanu

Tad nācē tā saulnie galvisiem un ķermis netān tā -
galvenā konfirmācijai. Tāc tam ievieš ķermis.
813. g. Marcas krodē Marcas nuncijs apziedza vecā-
kiem lūgt par savu ķermi garīgiem apballojumiem.
Kā notika kristīšana?

Tāc Baguicas tēva Testulāns 2.-3. g. s. (150-160. g.) tika
atklāts kristības rituāls pilnībā - kristība veidots.
Senāja pīrma un medus pasūgšana par joni, un
dāva ķermis, vairošana ar elku - sv. priesteri, laulā.
Romā nolikums - arņstāji konfirmācijai. Baltās drānas -
identificācija maldība.

Joni apjosta - lai jūtu mees Hēdriā (Lūnass 12)
Nāda komānā senajā Baguicā notika tā, ka kristī-
mas nolikuma pagarināts un pieņemts jūsmu vārds.
Tā mēs redzam daudz simbolisku darojumu.
Tāc Romas Baguicas katoļu (1601-1651) ieviešana
kristīšanas rituāli.

Kristības jautā, ko būs katoļu. Atklod, ka viņi
mēdī jēlestības. Viņi tiec ievieš katoļu jautāji.
Abreģiācija - atkārtotā no laulā, no viņu
darbēm, no viņu lūgībām. Seno katoļu apliecināj
Tad notiek darb. pie kristības - esotisms (laulā
gura izdēšana)

Dzīvē parādās, ka mēs esam mēģinājis kā labājam
tāc laulājam kristība ir brīds, kad laulājam
jāpazīd. Tāc mēdī tāli, lai pasargātu no grēk-
tā ir viss rausta interpretācija ar h. rausta lūgt.
īpašumi. Apzīmēšana ar kristī joni, dzēšana un
ausu apvērš. Kristīšanas nolikums, vai būs

grib tūlīt mirst. Tad vaida gribu ar elku, uzveļu bal-
tas drēžas un iedod rokas mēķi nē mirst. Simbols.

Vīri ir pāņmūsi i simbolsim, kas padara rituālu mās-
tānu. N. izdevumi bēdus bēdus bēdus bēdus
un atgriežas pie bēdus. Šādi veidots arī mūsu mūstības
rituāls. Gribu jūmu gribu jūma det, mūsu rituāls nav.
Mūsu mūstības dievvalpoms var nolikt dievvalp. Lās
vai pie dievvalp, arī citos telpas, kas i nātibā.

Deficiētais traucis ar tīru iedzi (mājas var uelst
nāds traucis, kas hēlpo citam vajadzīgam) Kristīam
dievvalp var nolikt pie traucis bēdus un pie
kības aplie (nepareizi!) notiek mūstīam. Gribu gadi-
juma tā jābūt mēķam un mēķam. Nav arī
gribu jūmu, ka mūstīam izdara pie altāra

Itālija ir ārmātiģi māsā dombagūca. Tā ir G. gā. Tās
bēdus itālija atbēdus - tas ir tās mēķis. Dombagūcai bla-
mus i mēķa bagūca Tās, kas ut nav mūstīti, u-
dēst rēst dievvalp. Un nav bēdus, tur i u-
jūla, kas atbēdus pie dievvalp dēst un tīvai tad
bēdus pie altāra. Šāda dēma i rituāli bēdus
tā tam vajadzīti bēd, bet tā mēķam mēķam arī
tā stingri. Gribu jūmu i mūstīti pie dievvalpoms - tas
arī i dievvalpoms pie sava uopmums.

Kristīam ievada ar garu dēstam. Tās dēstas ap-
mēķis. Dēst Tēva, Dēst un Sv. Gāra vārdi sēd mūstī-
bi vārdi, kas mēķam mēķam audpēst bēdus mūstīģē
gārd. Šeigās mūstībi tas var arī mēķam. Bet mēķam
mēķam sv. Bagūca i tūstīti pie tā, atgā dēst i
notīkuma jēģu. Tam sēd mūst. iestād. vārdi atgā dēst

5)

Testifikācija vairākus gadus ar atgriešanos. Par mūsu
sastības ar Testifikāciju vārdi. Šīs lūgšana. Tā sauc. glāb-
tājus lūgšana, lai būtu tangenti, kas ar savām. brīdī
pienākas no Dzeva jēlāsības. "Laidiet bērnu pie
mums" (Marusa v.) Šīs sūta lūgšana.

Šie vārdi ir mūsu mūsdienu, ka ar Dzeva
gars ar otru spīni. Šīs ticības apliecināšana. Tāpat ar
pirmās lūgšanas formu, kas vārdi pie vārdības jēgām.
Pie mūsdienu vārdi. Šīs vārdi ne lai uzturēti idēni
un nodpildāt mūsu dzīvesmā, bet vārdi Dzeva
Tova, Dēla un Sv. Krišā vārdi. Abrebrāģas mēģinā
kas pāriet ar mūsu ticību. Tā būtu tieši vārdi,
kad jādod vārdi, ka būtu ar audzina vārdi gars
šīs lūgšana. Nav nevienas lūgšanas, kas esam tangenti
ši no Dzeva, kas no vārdi jēgām. Testifikācija pā-
mācība mūsu un mūsu, lai būtu tieši audzi-
nāti ticība, pārmācība. Mūsu vārdi pārmācība īpaši
formulārs. Dzeva vārdi. vārdi ar mēģināšanu. Tas var
būt ar mūsu uzturēšanu. Šīs pārmācības dzīvesmā, kas
var ar mēģināšanu.

Tā vārdi ir jēgām vārdi pie jēgām vai jē-
gām būtu, kas ir ar mūsu iebūvē, kad jēgām
aplūkot ar idēni un "es būtu (vārdi) vārdi...
Nē, ja ir lūgšana, tad var būt lūgšana.

Tā šķēdzojās gadījumos vārdi mēģināji vai būtu
mēģināji, kad par to vajadzēja mēģināt. pārmācība un
mēģināji būtu gāzti.

Testifikācija apliecināšana ar vajadzību, jo vārdi vārdi
ar mēģināšanu, un tā ir jēgām vārdi.